

Bonjour mes Frutchies!

Daar zit ik dan, in de bus naar Parijs. Ik ga mijn familie bezoeken. Ik heb 2 tantes en 1 oom die in Parijs wonen en deze reis gaat nu naar 1 tante en haar zoon, mijn neef. Ik ben zo blij om ze terug te zien. Wegens familieomstandigheden heb ik hen bijna 23 jaar niet meer gezien en sinds een paar jaar hebben we weer contact en daar maak ik gretig gebruik van.

Ik moet eerlijk toegeven dat deze tante eigenlijk echt wel de liefste tante is. Ze heeft zelf 3 kinderen gehad en weet wat het is om moeder te zijn. Toen ik klein was zagen we elkaar regelmatig in het vakantieverblijf van mijn oom en genoten we van elkaar. Ik sprak toen nog niet zo goed Frans want we woonden in Zierikzee. De regel thuis was dat we de taal van het land spraken waar we woonden.

Mijn 2 nichten en neef vonden het leuk om met ons om te gaan, want we waren toch wel anders en anders is leuk :-)

Vandaag komt mijn neef me ophalen aan de bushalte, Bercy. Ik heb gekozen voor de bus, lekker relaxed achterover zitten en dat voor amper 18€ tegenover de trein 109€ of de auto.

We gaan eens lekker bijkletsen en lekker eten samen met mijn tante. Hij woont in Bordeaux en heeft de reis naar Parijs gemaakt opdat we elkaar in het midden ontmoeten. Ik ga ze vanavond interviewen en vragen aan hen hoe zij de relatie Frankrijk-Nederland hebben ervaren, toen en nu. Ze weten het zelf nog niet maar ze gaan de ster van de eerste internationale Frutch podcast worden.

Mijn moeder was de kleinste thuis en werd smoorverliefd op mijn papa op de hotelschool in Parijs, de grote, blonde knappe Nederlander ;-)))))) Ze hebben samen een paar jaar in Frankrijk gewerkt en gewoond en uiteindelijk via de familie van mijn vader zijn ze beland in Zierikzee. Ik weet nog dat mijn integratie niet makkelijk was. Ik was amper 4 en sprak niet goed Nederlands. Ik had gekke kleren aan (Schotse rokjes, kniekousen, witte bloesjes en lakschoentjes) naar Nederlandse-Zeeuwse gewoontes en werd al snel het pispaaftje van de school. Ik voelde me niet zo welkom. Eigenlijk werden we als import beschouwd. Vreemdelingen waren ze niet gewend in Zeeland en dan zeker niet in op Schouwen-Duiveland. Dit speelde zich af in de jaren 70. De gastarbeiders waren al zeker bekend in Nederland maar die kwamen niet tot in Zeeland. Daar leefden de mensen vooral van landbouw, visserij, boten en zeilmakerijen.

Ik denk dat ik toen heb geleerd wat discriminatie was, zowel vanuit de kant van de zender als de ontvanger. Ik zeg expliciet de zender omdat ik toen besloot, dit wil ik nooit iemand anders aandoen. Ik kon het niet bevatten, begrijpen, goedkeuren of accepteren. Zo ga je toch niet met elkaar om? Waar slaat het op? Wat maakt het uit waar je vandaan komt, het gaat er toch om hoe je met elkaar omgaat, wat je van elkaar kunt leren, delen, weten. Maar goed, blijkaar niet.

Mijn ouders hadden een Frans Specialiteiten Restaurant en we bleven de vreemde eend in de bijt. Ik had gelukkig wel twee hele goede vriendinnen op de lagere en middelbare school en een leuk buurmeisje en zo groeide ik op in Zierikzee. Dankzij de buitenschoolse activiteiten, ik deed aan atletiek en wedstrijdzwemmen en daarna via mijn bijbaantjes heb ik me goed kunnen integreren. De lagere school was het moeilijkst en daarna op de middelbare school leek het wel of men daar minder belang aan hechtte. De wereld evolueerde ook en Zeeland moest mee met de tijd.

Ik kom nog steeds wel heel graag terug in Zierikzee, dan ga ik langs oude bekenden of gewoon een tourtje nostalgie langs de plekken van herkenning. Weet je wat me het meest opvalt? De stoere bincken en meiden van toen zijn de losers van nu en de losers van toen zijn de stoeren van nu. Heel opvallend is dat eigenlijk, het lijkt wel of ze met de tijd iets verloren hebben en ik ben juist zo blij en zo trots dat ik zoveel gewonnen heb. Aan ervaring aan visie, aan emotionele intelligentie....het zal wel door de combinatie komen van de heerlijke zilte Zeeuwse lucht en de Franse opvoeding ;-)

Ik wilde mijn artikel eigenlijk over iets heel anders schrijven maar zodoende heb ik jullie iets meer over mij verteld. Bedankt voor het lezen en morgen gaan ze er toch echt aan geloven hoor mijn tante en neef, hahahahaha!

Au revoir!

Isabelle de Néerlandoo-Française